

Olechowski ks. Józef.

O D

URZĘDU BISKUPIEGO KRAKOWSKIEGO
DO KOŚCIOŁÓW FARNYCH DYECEZYI PRZY GRANICY WOIEWO-
DZTWA LUBELSKIEGO I ZIEMI STĘŻYCKIEY LEŻĄCYCH.

O B W I E S Z C Z E N I E.

NAYIAŚNIEYSZE SEYMDIĄCE RZECZYPOSPOLITEY STANY uznały potrzebę, aby Województwo Lubelskie, z Powiatem swoim Urzędowskim, i Ziemią Łukowską, oraz Ziemia Stężycka Województwa Sandomierskiego, od Dyecezyi Krakowskiej oddzielone były, a do Helmskiej na wieczne czasy przyłączone zostały z tytułem odtąd Biskupstwa Lubelskiego i Helmskiego.

Naywyższy Kościoła S. Rządca Pius VI. przychylając się do prozby o to do siebie zanesionej, Wyrok swoy Apostolski na to oddzielenie od Krakowskiej, a przyłączenie do Helmskiej, wydać raczył. Leżącym przy Granicy Województwa Lubelskiego i Ziemi Stężyckiej Farom Dyecezyi Krakowskiej iuż to musi być wiadomo z Processu J. W. Jmć X. Biskupa Lubelskiego i Helmskiego Podkanclerzego Koronnego pod dniem 30. zeszłego świeżo Miesiąca Sierpnia wydanego, którym Ten Przechacny Pasterz, i godny Krolestwa Minister przyłączone sobie Woiewodztwo i Ziemię pod swoje Pasterstwo obeymuie, w wyrazach tak gorliwych, i tak wymownie wzajemne obowiązki Pasterza i Owieczek, oraz Obywatelskie do uwagi wystawuiących, iż Naysławnieysi w pierwszych Wiekach Chrześciaństwa Biskupi gorliwicy i wymownicy do Ludu Wiernego Straży swoiey poruczonego pisać i mowić niemogli. Przytym rozdziale Dyecezyi zachodzi do ułatwienia ta okoliczność, iż od dawnych czasów Granice Woiewodztw niebyły granicami Far, zdarzaią się więc na granicy Woiewodztw tak urządzone Fary, że Wsie w Woiewodztwie Lubelskim i Ziemi Stężyckiej leżące podlegaią z dawna prawem Farnym Kościołom w Woiewodztwie Sandomierskim położonym; i wzajemnie Wsie w Powiatach Woiewodztwa Sandomierskiego znajduiące się do Kościołom w Woiewodztwie Lubelskim i Ziemi Stężyckiej stoiących należą; aby więc przy początkowym rozdziale Dyecezyi z tego pomieszania Wsiów na granicach Woiewodztw położonych niewypadały wątpliwości co do Administracyi Sakramentów, i innych Farnych Obrządków, za poprzednim wspólnym J. W. Jmć X. Biskupa Lubelskiego i Helmskiego z Jurysdykcyą Dyecezyi Krakowskiej u-

mo-

mowieniem się, ten tym czasowy obmyślony jest na to szrodek, aby takowe Wsie, których Kościoły Farne w różnych dzisiaj Dyecezyach zostają, to jest względem jednych w Krakowskiej, względem drugich w Lubelskiej, dopoty podlegały prawem Farnym tym samym Kościołom lubo w innej dzisiaj Dyecezyi położonym, które do tego czasu za własne swoje Farne miały i u znawały, i dopoty do nich udawały się po uczestnictwo SS. Sakramentów, i innych Obrządków Faraych, poki w czasie dalszym za wspólnym Jurysdykcji Biskupich Krakowskiej i Lubelskiej ułożeniem się, inne stałe urządzenie w tym nie nastąpi i wyraźnie przez Processa wydane w obydwóch Dyecezyach ogłoszone nie będzie. Niniejszy zaś tym czasowy układ czyniąc między sobą obydwóch Dyecezyi Jurysdykcyę zupełną Władzą do wspomnianych skutków przy tych Kościołach Farnych, których części do różnych dzisiaj Dyecezyi należą, w ględem całej Far ich obszerności bez żadney odmiiany, iak dotąd było *respective* zestawują i zachowują. Co aby do wadomości wszystkich, do których to się ściągać może niezawodnie doszło, Urząd Biskupi Krakowski zaleca, aby niniejsze Obwieszczenie we wszystkich Kościołach i Farach Dyecezyi Krakowskiej dzisiaj przy granicy Dyecezyi Lubelskiej położonych, zaczynając od Zawichosta aż do Ryczywoła po nadwiślu, razy kilka z Ambon było Ogłoszone, i tym wszystkim Dobrom, których Kościoły Farne dostały się do Dyecezyi Lubelskiej, wyraźnie za staraniem najbliższych Jmć XX. Plebanów lub ich mieysce zastępujących, do wiadomości podane. Dan w Krakowie dnia 6go. Miesiąca Września, Roku 1790.

X. JOZEF OLECHOWSKI
 SUFFRAGAN ARCHIDYAKON KRAKOWSKI
 LOCUMTENENS IN SPIRITUALIBUS GENERALIS *mpp.*

X. M. Siemieński K. W.
 Pisarz Sądbów Biskupich Krak.:

XVIII. 3. 432